

hedder der blandt Andet, at naar Landvæsenkommissionen tilfaldes i Anledning af en tilfattet Regulering af et offentligt Vandløb, skal for Hovedvandløbenes Vedkommende den kommunale Bestyrelse forelægge Kommissionen en af de fornødne tekniske Forarbejder ledsaget Plan for Reguleringen. Endvidere hedder det, at Kommissionen skal være berettiget til at paabyde ikke alene en Forandring af Vandløbets Dybde og Brede samt Regulering af Sideskanter, men ogsaa en Forandring af dets Retning, saaledes, at der paa en kortere eller længere Strækning graves et helt nyt Løb, og at ved Afgjørelsen af, om og i hvilket Omfang en foreslaet Regulering bør finde Sted, har Landvæsenkommissionen at afveie de Fordele, samme vil medføre for nogle af de paagældende Arealer, mod de Beføstninger og mulige Ulemper eller Beskædigelser for andre Arealer, som ville være forbundne med de foreslaede Foranstaltninger. Og endelig siges der, at, for at en saadan Regulering skal nyde Fremme, skal det være godtgjort, at Fordele væsentligt ville overveie de nævnte Beføstninger, Ulemper og Beskædigelser.

Forudsætningen for, at Landvæsenkommissionen skal kunne afgjøre om, og da hvorledes den foreslaede Regulering af et Vandløb bør finde Sted, er altsaa den, at der forelægges Kommissionen en fuldstændig Plan for Reguleringen og et nøyagtigt Overslag. Denne Forudsætning forekommer mig umulig kan ske Fyldest, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, idet man ved anden Behandling har fjernet en Bestemmelse, som stod i det oprindelige Lovforslag, nemlig, at Magelæg af mindre Jordstykker, som ved Rettelse af Bugter i Vandløbet frastjæres enkelte Lodder, kan paabydes af Landvæsenkommissionen, og istedet derfor har sat, at, for at Magelæg kan ske, skal alle Vedkommendes Samtykke være nødvendigt. Det forekommer os nu, at en ordentlig Plan, hvorefter Landvæsenkommissionen skal kunne dømme, er umulig, naar der ikke findes noget fast Udgangspunkt saaledes, at Kommissionen kan skønne over en Plan, der er lagt paa et godt og fast Grundlag. Det skønnes heller ikke, at der kan foreligge et Overslag over Omkostningerne og en endelig Plan til en foreslaet Regulering af et Vandløb, som kan fortjene at være Grundlag for en Afgjørelse, hvorved en saa almen gavnlig Foranstaltning skal finde Sted, naar Afvægtelsen deraf alene skal være bygget paa en Teknikers løse Skøn over, hvor faa eller hvor mange af de tilstøbevedende Løbsæiere, der ville kunne være villige til Magelæg eller ikke, og hvor faa eller hvormange af dem, der kan antages at ville rejse Modstand, begrundet paa, at de derved vilde kunne faae en højere Erstatning. Magelæg forekommer mig at være et nødvendigt Supplement til den Ret, man har givet til at fordrø tungene Afstaaelse af Jord; ja, det er ikke blot et Supplement, men det er i og for sig en meget gavnlig Maade til at hèle

disse Eiendomme paa, som man skæerer smaa Stykker fra. Det vil let ses, naar man tænker sig, at et Vandløb som danner Skjellet mellem to Amter eller Sogne blev reguleret og Løbsæierne viste sig uwillige til at magelægge, thi saa vilde jo Amts- eller Sogneskjellet ikke falde midt i Vandløbet, men i smaa Bugter her og der ved begge Sider. Jeg skal endvidere tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, hvilken Fremgangsmaade der vil komme frem ved Landvæsenkommissionerne, naar man har med den Slags løse Overslag at gjøre, og de dog alligevel skal kunne afveie, hvorvidt Beføstningerne staa i Forhold til de Fordele, der ydes. Kan man i det Hele tænke sig, at en saa alvorlig og vigtig Afgjørelse kan træffes paa et saadant Grundlag? Landvæsenkommissionernes Rolle vil jo under en saadan Forudsætning blive ganske usynderlig. Deres Mægling vil være aldeles uden Betydning, thi, som det er paastaet her i Salen af flere værdige Medlemmer, kan Mægling overhovedet ikke have nogen Betydning, naar der ikke staaar en Magt eller et Raad bagved, som kan træde til, naar Mægling viser sig at være forgjæves. Dette kan i allerhøjeste Grad anvendes paa dette Punkt, ikke at tale om, at Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, endog paa en Maade giver Løbsæierne Anvisning paa at vise Uvillie, idet det siger, at de paa ingen Maade skulle kunne tvinges. Vi have derfor tilladt os at foreslaa Ændringer, gaaende ud paa, at Magelæg af saadanne mindre Jordstykker skal kunne paabydes, naar de have samme Areal boniteret Jord, det vil sige, naar de ere lige gode, af samme Verdi. Det forekommer mig endogfaa, at dette vil, om jeg saa maa sige, være en Forbedring fremfor den blotte Expropriation og Frastjæven af saadanne Stykker. Jeg vilde betragte det som meget uheldigt, om man ikke vilde vedtage Bestemmelser om Magelæg paa den betryggende Maade, vi her have foreslaet, og saaledes, at de affaarne Arealer skulle have en og samme Verdi. En saadan Bestemmelse, som vi have foreslaet, vil tillige være en Spore for Teknikerne til at lægge deres Plan paa den Maade, at det ene lille Jordstykke kan gaa op imod det andet og derved undgaa flere Beføstninger end nødvendig. Jeg vil tillade mig at anbefale et af disse Ændringsforslag til det høie Thing; nogen stor Forskjel er der ikke; det første, det principale, er noget mindre indgribende, idet det lader en hel Del staa af de Bestemmelser, som dels indkom ved sidste Behandling, og dels fandtes i det oprindelige Forslag. Det er imidlertid kun veiledende Bestemmelser; det foreskrives, hvorledes Mæglingen skal foregaa, og der gives Anvisning paa, hvorledes Lodderne skulle optages i Matrikler og berigtiges der. Jeg skal afvente, hvorledes det høie Thing vil modtage et af disse Forslag, og skal derefter eventuelt forbeholde mig at tage et af dem tilbage.